

Agamemnon

Episode

[1] [Φύλαξ]: Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων
[2] φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἷν κοιμώμενος
[3] στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
[4] ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὅμήγυριν,
[5] καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
[6] λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
[7] ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.
[8] καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τό σύμβολον,
[9] αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
[10] ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὥδε γὰρ κρατεῖ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
[12] εὗτ' ἀν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
εύνην ὄνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
[14] ἐμήν· φόβος γὰρ ἀνθ' ὑπουρού παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ.
[16] ὅταν δ' ἀείδειν ἡ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὑπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
[18] κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
[19] νῦν δ' εύτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
εύαγγέλου φανέντος ὁρφναίου πυρός.
[21] ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός, ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἀργεί, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
[25] ίοὺ ιού.
[26] Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς
εύνης ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
[28] ὀλολυγμὸν εύφημοῦντα τῆδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
[30] ἐάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει.
[31] αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
[32] τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι
τρὶς ἔξ βαλούσης τῆσδε μοι φρυκτωρίας.
[33] γένοιτο δ' οὖν μολόντος εύφιλῇ χέρα
[35] ἀνακτος οίκων τῆδε βαστάσαι χερί.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
[37] βέβηκεν· οἴκος δ' αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἀν λέξειεν· ὡς ἐκών ἐγὼ
[39] μαθοῦσιν αὐδῶ κού μαθοῦσι λήθομαι.

Anapäste

[40] [Χορός]: δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
[41] μέγας ἀντίδικος,
[42] Μενέλαος ἄναξ ἡδ' Ἀγαμέμνων,
[43] διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς ὄχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν

[45] στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην,
[46] τῆσδ' ἀπὸ χώρας
[47] ἥραν, στρατιῶτιν ἀρωγὰν,
[48] μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἀρη
[49] τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ' ἐκπατίοις
[50] ἄλγεσι παίδων ὕπατοι λεχέων
[51] στροφοδινοῦνται
[52] πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
[53] δεμνιστήρη
[54] πόνον ὁρταλίχων ὀλέσαντες·
[55] ὕπατος δ' ἀίων ἡ τις Ἀπόλλων
[56] ἡ Πᾶν ἡ Ζεὺς οἰωνόθροον
[57] γόνου ὁξυβόαν τῶνδε μετοίκων
[58] ὑστερόποινον
[59] πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
[60] οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
[61] ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
[62] Ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
[63] πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῇ
[64] γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
[65] διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
[66] κάμακος θήσων Δαναοῖσι
[67] Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
[68] ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
[69] οὕθ' ὑποκαίων οὕθ' ὑπολείβων
[70] οὕτε δακρύων ἀπύρων ιερῶν
[71] ὄργας ἀτενεῖς παραθέλξει.
[72] ήμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾶ
[73] τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
[74] μίμνομεν ίσχὺν
[75] ίσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
[76] ὃ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
[77] ἐντὸς ἀνάσσων
[78] ίσόπρεσβυς, Ἀρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ,
[79] τό θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἥδη
[80] κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὄδοὺς
[81] στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
[82] ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
[83] σὺ δέ, Τυνδάρεω
[84] θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμήστρα,
[85] τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
[86] τίνος ἀγγελίας
[87] πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκεῖς;
[88] πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
[89] ὑπάτων, χθονίων,
[90] τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων,
[91] βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
[92] ἄλλῃ δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
[93] λαμπάς ἀνίσχει,
[94] φαρμασσομένη χρίματος ἀγνοῦ
[95] μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
[96] πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.

[97] τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
[98] καὶ θέμις αἰνεῖν,
[99] παιῶν τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
[100] ἥ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
[101] τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὴ φαίνουσ'

[102] ἔλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον
[103] τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης.

Chor

Strophe 1

[104] [Χορός]: κύριός είμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν
[105] ἐκτελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεύει
[106] πειθὼ μολπᾶν
[107] ἀλκὰν σύμφυτος αἰών·
[108] ὅπως Ἀχαιῶν
[109] δίθρονον κράτος, Ἐλλάδος ἡβας
[110] ξύμφρονα ταγάν,
[111] πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
[112] θούριος ὅρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἴαν,
[113] οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεὺσι νεῆῶν
[115] δὲ κελαινός, δὲ τ' ἔξόπιν ἀργᾶς,
[116] φανέντες ἵκταρ
[117] μελάθρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου
[118] παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν,
[119] βοσκόμενοι λαγίναν, ἐρικύμονα φέρματι γένναν,
[120] βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
[121] αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δὲ εῦ νικάτω.

Antistrophe 1

[122] [Χορός]: κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἴδων δύο λήμασι δισσοὺς
[123] Ἀτρεΐδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
[124] πομπούς τ' ἀρχάς·
[125] οὕτω δὲ εἶπε τεράζων·
[126] χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ
[127] Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
[128] πάντα δὲ πύργων
[129] κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῇ
[130] Μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον·
[131] οἵον μῆτις ἄγα θεόθεν κνεφά|ση
[132] προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
[133] στρατωθέν. οἴκτω γὰρ ἐπί|φθονος
[135] Ἀρτεμίς ἀγνὰ
[136] πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς
[137] αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν
[138] στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
[139] αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δὲ εῦ νικάτω.

Epode

[140] [Χορός]: τόσον περ εύφρων, καλά,
[141] δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων
[142] πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
[143] θηρῶν ὄβρικάλοισι τερπνά,
[144] τούτων αἴνει ξύμβολα κρᾶναι,
[145] δεξιὰ μέν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.
[146] ίήιον δὲ καλέω Παιᾶνα,
[147] μή τινας ἀντιπυνόους Δαναΐοῖς
[148] χρονίας ἔχενηδας ἀ||πλοίας
[149] τεύξη,
[150] σπευδομένα θυσίαν ἐτέραν ἄνομόν τιν', ἄδαιτον
[151] νεικέων τέκτονα σύμφυτον,
[152] οὐ δεισήνορα. μίμνει γάρ φοβερὰ παλίνορτος
[153] οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
[154] τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
[155] μόρσιμ' ἀπ' ὄρνιθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις.
[156] τοῖς δ' ὀμόφωνον
[157] αἴλινον αἴλινον είπε, τὸ δ' εῦ νικάτω.

Strophe 2

[160] [Χορός]: Ζεύς, ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐ||τῷ
[161] φίλον κεκλημένῳ,
[162] τοῦτό νιν προσεννέπω.
[163] οὐκ ἔχω προσεικάσαι
[164] πάντ' ἐπισταθμώμενος
[165] πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
[166] χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

Antistrophe 2

[167] [Χορός]: οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας,
[168] παμμάχῳ θράσει βρύων,
[169] οὐδὲ λέξεται πρὶν ὥν.
[170] ὃς δ' ἔπειτ' ἔψυ, τρια||κτῆρος
[171] οίχεται τυχών.
[172] Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
[173] τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν.

Strophe 3

[176] [Χορός]: τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδῷ||σαντα,
[177] τὸν πάθει μάθος
[178] θέντα κυρίως ἔχειν.
[179] στάζει δ' ἐν θ' ὑπνῷ πρὸ καρδίας
[180] μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ||κοντας
[181] ἥλθε σωφρονεῖν.
[182] δαιμόνων δέ που χάρις βίαιος
[183] σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

Antistrophe 3

[184] [Χορός]: καὶ τόθ' ἡγεμὸν ὁ πρέσβυς
[185] νεῶν Ἀχαιικῶν,
[186] μάντιν οὔτινα ψέγων,
[187] ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
[188] εὗτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύ|νοντ
[189] ' Ἀχαιικὸς λεώς,
achaiischles
Achaean
[190] Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρόχ|θοις
[191] ἐν Αὐλίδος τόποις.

Strophe 4

[192] [Χορός]: πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
[193] κακόσχολοι νήστιδες δύσορμοι,
[194] βροτῶν ἄλαι, ναῶν τε καὶ
[195] πεισμάτων ἀφειδεῖς,
[196] παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
[197] τρίβω κατέξαινον ἄν|θος
[198] Ἀργείων· ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
[199] χείματος ἄλλο μῆχαρ
[200] βριθύτερον πρόμοισιν
[201] μάντις ἔκλαγξεν προφέρων
[202] Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκ|τροις
[203] ἐπικρούσαντας Ἀτρεί|δας
[204] δάκρυ μὴ κατασχεῖν.

Antistrophe 4

[205] [Χορός]: ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τότ' εἶπε φωνῶν·
[206] βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
[207] βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαί|ξω,
[208] δόμων ἄγαλμα,
[209] μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
[210] ρείθροις πατρώους χέρας
[211] πέλας βωμοῦ· τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν,
[212] πῶς λιπόναυς γένωμαι
[213] ξυμμαχίας ἀμαρτών;
[214] παυσανέμου γὰρ θυσίας
[215] παρθενίου θ' αἵματος ὄρ|γῳ
[216] περιόργως ἐπιθυ|μεῖν
[217] θέμις. εῦ γὰρ εἴη.

Strophe 5

[218] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
[219] φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
[220] ἄναγνον ἀνίερον, τόθεν
[221] τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
[222] βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
[223] τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. ἔτλα δ' οὖν
[225] θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός,

[226] γυναικοποίων πολέμων ἄρωγὰν
[227] καὶ προτέλεια ναῶν.

Antistrophe 5

[228] [Χορός]: λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρώους
[229] παρ' οὐδὲν αἰῶ τε παρθένειον
[230] ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.
[231] φράσεν δ' ἀόζοις πατήρ μετ' εύχαν
[232] δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ
[233] πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ προνωπῆ
[235] λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
[236] τε καλλιπρώρου φυλακῇ κατασχεῖν
[237] φθόγγον ἀραιὸν οἴκοις,

Strophe 6

[238] [Χορός]: βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδω μένει.
[239] κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα
[240] ἔβαλλ' ἔκαστον θυτήρων
[241] ἀπ' ὅμματος βέλει
[242] φιλοίκτω, πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
[243] Θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
[244] πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὔτραπέζους
[245] ἔμελψεν, ἀγνᾶς δ' ἀταύρωτος αὐδᾶς πατρὸς
[246] φίλου τριτόσπονδον εὕποτμον
[247] παιῶνα φίλως ἐτίμα—

Antistrophe 6

[248] [Χορός]: τὰ δ' ἔνθεν οὗτ' εἶδον οὗτ' ἐννέπω·
[249] τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
[250] Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσσιν
[251] μαθεῖν ἐπιρρέπει·
[252] τὸ μέλλον δ', ἐπεὶ γένοιτ', ἀν κλύοις· πρὸ χαιρέτω·
[253] ἵσον δὲ τῷ προστένειν.
[254] τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς.
[255] πέλοιτο δ' οὖν τάπι τούτοισιν εὖ πρᾶξις, ὡς
[256] Θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας
[257] γαίας μονόφρουρον ἔρκος.

Episode

[258] [Χορός]: ἡκω σεβίζων σόν, Κλυταιμήστρα, κράτος·
[259] δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
[260] γυναικ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
[261] σὺ δ' εἴ τι κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
[262] εύαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
[263] κλύοιμ' ἀν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.
[264] [Κλυταιμήστρα]: εὐάγγελος μέν, ὕσπερ ἡ παροιμία,
[265] ἔως γένοιτο μητρὸς εὔφρόνης πάρα.
[266] πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·
[267] Πριάμου γὰρ ἡρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

- [268] [Χορός]: πῶς φῆς; πέφευγε τούπος ἐξ ἀπιστίας.
[269] [Κλυταιμήστρα]: Τροίαν Ἀχαιῶν οὔσαν· ἡ τορῶς λέγω;
[270] [Χορός]: χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἔκκαλουμένη.
[271] [Κλυταιμήστρα]: εῦ γὰρ φρονοῦντος ὅμμα σοῦ κατηγορεῖ.
[272] [Χορός]: τί γὰρ τὸ πιστόν; ἔστι τῶνδε σοι τέκμαρ;
[273] [Κλυταιμήστρα]: ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
[274] [Χορός]: πότερα δ' ὄνείρων φάσματ' εὐπιθῆ σέβεις;
[275] [Κλυταιμήστρα]: οὐ δόξαν ἀν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
[276] [Χορός]: ἀλλ' ἡ σ' ἐπίσανέν τις ἀπτερος φάτις;
[277] [Κλυταιμήστρα]: παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
[278] [Χορός]: ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
[279] [Κλυταιμήστρα]: τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
[280] [Χορός]: καὶ τίς τόδ' ἔξικοιτ' ἀν ἀγγέλων τάχος;
[281] [Κλυταιμήστρα]: Ἡφαιστος Ἰδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
[282] φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
[283] ἔπειμπεν· Ἰδη μὲν πρὸς Ἐρμαῖον λέπας
[284] Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
[285] Αθῶν αἴπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
[286] ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,
[287] ισχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
[288] πεύκη τὸ χρυσοφεγγές, ὡς τις ἥλιος,
[289] σέλας παραγγείλασσα Μακίστου σκοπαῖς·
[290] ὁ δ' οὕτι μέλλων ούδ' ἀφρασμόνως ὅπνῳ
[291] νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
[292] ἐκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εύριπου ρόας
[293] Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
[294] οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
[295] γραίας ἐρείκης θωμὸν ἄψαντες πυρί.
[296] σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
[297] ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
[298] φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
[299] ἥγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
[300] φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἡναίνετο
[301] φρουρὰ πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
[302] λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
[303] ὅρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἔξικνούμενον
[304] ὕτρυνε θεσμὸν μὴ χρονίζεσθαι πυρός.
[305] πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνω μένει
[306] φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
[307] πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
[308] φλέγουσαν· ἔστ' ἔσκηψεν εὗτ' ἀφίκετο
[309] Ἀραχναῖον αἴπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
[310] κάπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
[311] φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
[312] τοιοίδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
[313] ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
[314] νικᾶ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμῶν.
[315] τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τέ σοι λέγω
[316] ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
[317] [Χορός]: θεοῖς μὲν αὐθις, ὡς γύναι, προσεύξομαι.
[318] λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κάποθαυμάσαι
[319] διηνεκῶς θέλοιμ' ἀν ὡς λέγοις πάλιν.

[320] [Κλυταιμήστρα]: **Τροίαν Άχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.**
[321] οἵμαι βοὴν ἄμεικτον ἐν πόλει πρέπειν.
[322] δξος τ' ἄλειφά τ' ἔγχέας ταύτῳ κύτει
διχοστατοῦντ' ἄν, οὐ φίλω, προσεννέποις.
[324] καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.
[326] οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
παιδες γερόντων οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
δέρης ἀποιμάζουσι φιλτάτων μόρουν.
[330] τοὺς δ' αὔτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὅν ἔχει πόλις
τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
ἄλλ' ὃς ἔκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον.
[334] ἐν δ' αἰχμαλώτοις Τρωικοῖς οἰκήμασιν
ναίουσιν ἥδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὃς δ' εὔδαιμονες
ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εύφρόνην.
[338] εἰ δ' εὗ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς θεῶν θ' ἵδρυματα,
οὐ τὰν ἐλόντες αὔθις ἀνθαλοῖεν ἄν.
[341] ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
πορθεῖν ἀ μὴ χρῆ, κέρδεσιν νικωμένους.
[343] δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.
[345] θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὄλωλότων
[347] γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἔξ ἐμοῦ κλύεις·
[349] τὸ δ' εὗ κρατοίη μὴ διχορρόπως ἴδεῖν.
πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τήνδ' ὅνησιν εἰλόμην.
[351] [Χορός]: **γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εύφρόνως λέγεις.**
[352] ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
[353] θεοὺς προσειπεῖν εὕ παρασκευάζομαι.
[354] χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

Anapäste

[355] [Χορός]: **ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νὺξ φιλία**
[356] μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
[357] ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
στεγανὸν δίκτυον, ὃς μήτε μέγαν
[359] μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
μέγα δουλείας
[361] γάγγαμον, ἄτης παναλότου.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
[363] τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἄν
[365] μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
βέλος ἡλίθιον σκήψειεν.

Chor

Strophe 1

[367] [Χορός]: Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
[368] πάρεστιν τοῦτό γ' ἔξιχνεύσαι.
[369] ώς ἐπραξεν ὡς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
[370] θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν
[371] δσοις ἀθίκτων χάρις
[372] πατοῖθ· ὁ δ' οὐκ εὔσεβής.
[373] πέφανται δ' ἐκτίνουσ'
[375] ἀτολμήτων ἄρὴ
[376] πυεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
[377] φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
[378] ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπή||μαντον,
[379] ὥστ' ἀπαρκεῖν
[380] εὖ πραπίδων λαχόντα.
[381] οὐ γὰρ ἔστιν ἔπαλξις
[382] πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ¹
[383] λακτίσαντι μέγαν Δίκας
[384] βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

Antistrophe 1

[385] [Χορός]: βιᾶται δ' ἀ τάλαινα πειθώ,
[386] προβούλου παῖς ἄφερτος ἄτας.
[387] ἄκος δὲ πᾶν μάταιον. οὐκ ἐκρύψθη,
[388] πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
[389] κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον
[390] τρίβω τε καὶ προσβολαῖς
[391] μελαμπαγῆς πέλει
[392] δικαιωθείς, ἐπεὶ
[393] διώκει παῖς ποτανὸν ὅρνιν,
[394] πόλει πρόστριψμ' ἄφερτον ἐνθείς.
[395] λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὕτις θεῶν·
[396] τὸν δ' ἐπίστροφον τῶν
[397] φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
[398] οἴος καὶ Πάρις ἔλθων
[399] ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν
[400] ἥσχυνε ξενίαν τράπε||ζαν
[401] κλοπαῖσι γυναικός.
[402]

Strophe 2

[403] [Χορός]: λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστοράς
[404] τε καὶ κλόνους λογχίμους
[405] ναυβάτας θ' ὀπλισμούς,
[406] ἄγουσά τ' ἀντίφερον τὸν Ἰλίω φθορὰν
[407] βέβακεν ρίμφα διὰ
[408] πυλᾶν ἄτλητα τλᾶσσα· πολλὰ δ' ἔστενον
[409] τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·
[410] ίὼ ίὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι,
[411] ίὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες.

[412] πάρεστι σιγὰς ἀτίμους ἀλοιδόρους
[413] ἄλγιστ' ἀφημένων ἵδεῖν.
[414] πόθῳ δ' ὑπερποντίας
[415] φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
[416] εύμόρφων δὲ κολοσσῶν
[417] ἔχθεται χάρις ἀνδρί·
[418] ὄμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
[419] ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.

Antistrophe 2

[420] [Χορός]: ὄνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες
[421] πάρεισι δόξαι φέρου||σαι
χάριν ματαίαν.
[423] μάταν γάρ, εὗτ' ἀν ἐσθλά τις δοκῶν ὄρᾳ,
[424] παραλλάξασα διὰ
χερῶν βέβακεν ὅψις οὐ μεθύστερον
[426] πτεροῖς ὀπαδοῦσ' ὕπνου κελεύθοις.
[427] τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας ἄχη
[428] τάδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
[429] τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλανος αἰας συνορμένοις
[430] πένθει' ἀτλησικάρδιος
δόμων ἐκάστου πρέπει.
[432] πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἥπαρ·
[433] οὖς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
οἴδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
[435] τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἔκα||στου
δόμους ἀφικνεῖται.

Strophe 3

[437] [Χορός]: ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἀρης σωμάτων
[438] καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
[440] πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
[441] φίλοισι πέμπει βαρὺ
ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀν||τήνορος
[443] σποδοῦ γεμί||ζων
[444] λέβητας εύθέτους.
[445] στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν||δρα
[446] τὸν μὲν ὡς μάχης ἔδρις,
[447] τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'—
[448] ἀλλοτρίας διὰ γυναι||κός·
[449] τάδε σιγά τις βαῦ||ζει,
[450] φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρ||πει
προδίκοις Ἀτρείδαις.
[452] οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
θήκας Ἰλιάδος γᾶς
[454] εὔμορφοι κατέχουσιν· ἔχ||θρὰ
δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.

Antistrophe 3

- [456] [Χορός]: βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ·
[457] δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
[458] μένει δ' ἀκοῦσαι τί μου
[460] μέριμνα νυκτηρεφές.
[461] τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
[462] ἄσκοποι θεοί. κελαι||ναι
[463] δ' Ἐρινύες χρόνω
[464] τυχηρὸν ὄντ' ἀνευ δίκας
[465] παλιντυχεῖ τριβῆ βίου
[466] τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' ἀί||στοις
[467] τελέθοντος οὕτις ἀλ||κά·
[468] τὸ δ' ὑπερκόπιας κλύειν
[469] εὖ βαρύ· βάλλεται γὰρ ὁσ||σοις
[470] Διόθεν κάρανα.
[471] κρίνω δ' ἄφθονον ὅλβον·
[472] μήτ' εἶην πτολιπόρθης
[473] μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλοὺς ὑπ' ἄλ||λων
[474] βίον κατίδοιμι.

Epode

- [475] [Χορός]: πυρὸς δ' ὑπ' εὔαγγέλου
[476] πόλιν διήκει θοὰ
[477] βάξις· εἰ δ' ἔτήτυμος,
[478] τίς οἴδεν, ἡ τι θεῖόν ἐστί πη ψύθος. —
[479] τίς ὥδε παιδνὸς ἡ φρενῶν κεκομμένος,
[480] φλογὸς παραγγέλμασιν
[481] νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ'
[482] ἀλλαγῆ λόγου καμεῖν; —
[483] ἐν γυναικὸς αἰχμῇ πρέπει
[484] πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. —
[485] πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται
[486] ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
[487] γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος. —

Episode

- [488] [Χορός]: τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
[489] φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
[490] εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὄνειράτων δίκην
[491] τερπυνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
[492] κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρῶ κατάσκιουν
[493] κλάδοις ἔλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
[494] πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
[495] ὡς οὗτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα
[496] ὕλης ὄρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός,
[497] ἀλλ' ἡ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων—
[498] τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
[499] εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι. —
[500] δστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
[501] αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν.
[502]

[503] [Κῆρυξ]: Ιὼ πατρῶον οῦδας Ἀργείας χθονός,
[504] δεκάτου σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
[505] πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μᾶς τυχών.
[506] οὐ γάρ ποτ' ηὕχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ¹
[507] θανῶν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
[508] νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
[509] ὑπατός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
[510] τόξοις ίάπτων μηκέτ' εἰς ήμας βέλη·
[511] ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἵσθ' ἀνάρσιος·
[512] νῦν δ' αὔτε σωτήρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
[513] ἄναξ Ἀπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
[514] πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
[515] Ἐρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
[516] ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εύμενεῖς πάλιν
[517] στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
Ιὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
[519] σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
[520] εἴ που πάλαι, φαιδροίσι τοισίδ' ὅμμασι
δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
[522] ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
καὶ τοῖσδ' ἄπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
[524] ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
[526] Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
βωμοὶ δ' ἄιστοι καὶ θεῶν ιδρύματα,
[528] καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
[529] τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλῶν ζευκτήριον
[530] ἄναξ Ατρείδης πρέσβυς εύδαιμων ἀνὴρ
[531] ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὗτε συντελὴς πόλις
[533] ἐξεύχεται τὸ δράμα τοῦ πάθους πλέον.
[534] ὄφλῶν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
τοῦ ῥυσίου θ' ἡμαρτε καὶ πανώλεθρον
[536] αὐτόχθονον πατρῶον ἔθρισεν δόμον.
[537] διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίδαι θάμάρτια.
[538] [Χορός]: κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
[539] [Κῆρυξ]: χαίρω γε· τεθνάναι δ' οὐκέτ' ἀντερῷ θεοῖς.
[540] [Χορός]: ἔρως πατρώας τῇσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
[541] [Κῆρυξ]: ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὅμμασιν χαρᾶς ὕπο.
[542] [Χορός]: τερπυνῆς ἄρ' ἦτε τῇσδε ἐπήβολοι νόσου.
[543] [Κῆρυξ]: πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
[544] [Χορός]: τῶν ἀντερώντων ἴμέρω πεπληγμένοι.
[545] [Κῆρυξ]: ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;
[546] [Χορός]: ως πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν
[547] [Κῆρυξ]: πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν θυμῷ στύγος;
[548] [Χορός]: πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
[549] [Κῆρυξ]: καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
[550] [Χορός]: ως νῦν, τὸ σὸν δή, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
[551] [Κῆρυξ]: εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
[552] τὰ μέν τις ἀν λέξειν εὐπετῶς ἔχειν,
[553] τὰ δ' αὔτε κάπιμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
ἀπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;

[555] μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
[556] σπαρνάς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
[557] στένοντες, οὐ λαχόντες ἡματος μέρος;
[558] τὰ δ' αὔτε χέρσω καὶ προσῆν πλέον στύγος·
[559] εύναι γὰρ ἥσαν δηίων πρὸς τείχεσιν·
[560] ἔξ ούρανοῦ δὲ κάπτο γῆς λειμῶνιαι
[561] δρόσοι κατεψάκαζον, ἔμπεδον σίνος
[562] ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
[563] χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
[564] οἶν παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
[565] ἡ Θάλπος, εὗτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
[566] κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὔδοι πεσῶν
[567] τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
[568] παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
[569] τὸ μῆποτ' αὔθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
[570] τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
[571] τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
[572] καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφορὰς καταξιῶ.
[573] ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
[574] νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει·
[575] ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει
[576] ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
[577] Τροίαν ἐλόντες δή ποτ' Ἀργείων στόλος
[578] θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
[579] δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
[580] τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
[581] καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
[582] Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
[583] [Χορός]: νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·
[584] ἀεὶ γὰρ ἡβῇ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
[585] δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμήστρα μέλειν
[586] εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
[587] [Κλυταιμήστρα]: ἀνωλόυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὅποι,
[588] δότ' ἥλθ' ὁ πρῶτος υὔχιος ἄγγελος πυρός,
[589] φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
[590] καὶ τίς μ' ἐνίπτων εἴπε, φρυκτωρῶν δία
[591] πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
[592] ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἵρεσθαι κέαρ.
[593] λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην.
[594] σῆμας δ' ἔθυον, καὶ γυναικείω νόμῳ
[595] ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
[596] ἔλασκον εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἔδραις
[597] θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
[598] καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σέ μοι λέγειν;
[599] ἀνακτος αύτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
[600] ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
[601] σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι· — τί γὰρ
[602] γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
[603] ἀπὸ στρατείας ἀνδρὶ σώσαντος θεοῦ
[604] πύλας ἀνοίξαι; — ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
[605] ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
[606] γυναικα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὔροι μολὼν

[607] οἵαν περ ούν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
[608] ἐσθλήν ἐκείνω, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
[609] καὶ τάλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
[610] οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
[611] ούδ' οἶδα τέρψιν ούδ' ἐπίψιογον φάτιν
[612] ἀλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
[613] [Κῆρυξ]: τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
[614] οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
[615] [Χορός]: αὕτη μὲν οὔτως εἴπε μανθάνοντί σοι
[616] τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν εὔπρεπῶς λόγον.
[617] σὺ δ' εἰπέ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι.
[618] εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
[619] ἥκει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
[620] [Κῆρυξ]: οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
[621] ἔς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
[622] [Χορός]: πῶς δῆτ' ἀν εἰπὼν κεδνὰ τάληθῇ τύχοις;
[623] σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.
[624] [Κῆρυξ]: ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιικοῦ στρατοῦ,
[625] αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
[626] [Χορός]: πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
[627] ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;
[628] [Κῆρυξ]: ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
[629] μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
[630] [Χορός]: πότερα γάρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
[631] φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;
[632] [Κῆρυξ]: οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
[633] πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἦλιου χθονὸς φύσιν.
[634] [Χορός]: πῶς γάρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῶ στρατῶ
[635] ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότω;
[636] [Κῆρυξ]: εὔφημον ἡμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλω
[637] γλώσσῃ μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
[638] δταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
[639] στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρη,
[640] πόλει μὲν ἔλκος ἐν τὸ δῆμιον τυχεῖν,
[641] πολλοὺς δὲ πολλῶν ἔξαγισθέντας δόμων
[642] ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἀρης φιλεῖ,
[643] δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
[644] τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένουν
[645] πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων.
[646] σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
[647] ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
[648] πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμείξω, λέγων
[649] χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν;
[650] ξυνώμοσαν γάρ, ὅντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
[651] πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
[652] φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
[653] ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
[654] ναῦς γάρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρήκιαι πνοαὶ
[655] ἥρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βίᾳ
[656] χειμῶνι τυφῷ σὺν ζάλῃ τ' ὁμβροκτύπῳ
[657] ὥχοντ' ἄφαντοι ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
[658] ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,

[659] όρωμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαίον νεκροῖς
[660] ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις.
[661] ήμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος
[662] ἥτοι τις ἔξεκλεψεν ἢ 'ξητήσατο
[663] θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
[664] τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,
[665] ὡς μήτ' ἐν δρμῷ κύματος ζάλην ἔχειν
[666] μήτ' ἔξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
[667] ἔπειτα δ' Ἀιδηνή πόντιον πεφευγότες,
[668] λευκὸν κατ' ἡμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
[669] ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
[670] στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
[671] καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τίς ἐστιν ἐμπνέων,
[672] λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὄλωλότας, τί μή;
[673] ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.
[674] γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
[675] πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
[676] εἰ γοῦν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἴστορεῖ
[677] καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
[678] οὕπω θέλοντος ἔξαναλῶσαι γένος,
[679] ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἔχειν πάλιν.
[680] τοσαῦτ' ἀκούσας ἵσθι τάληθῇ κλύων.

Chor

Strophe 1

[681] [Χορός]: τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὕδ'
[682] ές τὸ πᾶν ἐτητύμως—
[683] μή τις ὄντιν' οὐχ ὄρωμεν προνοί||αισι
[684] τοῦ πεπρωμένου
[685] γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων; —
[686] τὰν δορίγαμβρον ἀμφινει||κῆ
[687] θ' Ἐλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
[688] ἐλένας, ἐλανδρος, ἐλέ||πτολις,
[689] ἐκ τῶν ἀβροτίμων
[690] προκαλυμμάτων ἐπλευσε
[691] ζεφύρου γίγαντος αὔρα,
[692] πολύανδροι τε φεράσπιδες κυναγοὶ
[693] κατ' ἵχνος πλατᾶν ἄφαντον
[695] κελσάντων Σιμόεντος ἄ||κτας
[696] ἐπ' ἀεξιφύλλους
[697] δι' ἔριν αἰματόεσσαν.

Antistrophe 1

[699] [Χορός]: Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὁρθ||ώνυμον
[700] τελεσσίφρων
[701] μῆνις ἥλασεν, τραπέζας ἀτί||μωσιν
[702] ὑστέρῳ χρόνῳ
[703] καὶ ξυνεστίου Διὸς
[704] πρασσομένα τὸ νυμφότι||μον
[706] μέλος ἐκφάτως τίοντας,

[707] ύμέναιον, δις τότ' ἐπέρ||ρεπεν
[708] γαμβροῖσιν ἀείδειν·
[709] μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
Πριάμου πόλις γεραιά
[711] πολύθρηνον μέγα που στένει κικλήσκου||σα
Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
[713] παμπορθῆ πολύθρηνον
αἰῶνα διὰ πολιτᾶν
[714] μέλεον αἴμ' ἀνατλᾶσα.
[715]

Strophe 2

[716] [Χορός]: ἔθρεψεν δὲ λέοντος ἵ||νιν
[717] δόμοις ἀγάλακτον οὐ||τως
[718] ἀνὴρ φιλόμαστον,
[720] ἐν βιότου προτελείοις
[721] ἄμερον, εὐφιλόπαιδα
καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
[723] πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
[724] νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
[725] φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαί||νων
τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

Antistrophe 2

[727] [Χορός]: χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἥ||θος
[728] τὸ πρὸς τοκέων· χάριν
[729] γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων
μηλοφόνοισιν ἐν ἄταις
[731] δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
[732] αἴματι δ' οἴκος ἐφύρθη,
[733] ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
[734] μέγα σίνος πολυκτόνον.
[735] ἐκ θεοῦ δ' ιερεύς τις ἄ||τας
[736] δόμοις προσεθρέφθη.

Strophe 3

[737] [Χορός]: πάραυτα δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν
[738] λέγοιμ' ἀν φρόνημα μὲν
[739] νηνέμου γαλάνας,
[740] ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου,
[741] μαλθακὸν ὄμμάτων βέλος,
[742] δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
[743] παρακλίνασ' ἐπέκρανεν
[745] δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,
[746] δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
[747] συμένα Πριαμίδαισιν,
[748] πομπῇ Διὸς ξενίου,
[749] νυμφόκλαυτος Ἐρινύς.

Antistrophe 3

- [750] [Χορός]: παλαιίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος
[751] τέτυκται, μέγαν τελε||σθέντα
[752] φωτὸς ὅλβον
[753] τεκνοῦσθαι μηδ' ἄπαιδα θυήσκειν,
[755] ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
[756] βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
[757] δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ||μί·
[758] τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
[759] μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
[760] σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννα.
[761] οἴκων δ' ἄρ' εὐθυδίκων
[762] καλλίπαις πότμος αἰεί.

Strophe 4

- [763] [Χορός]: φιλεῖ δὲ τίκτειν Ὑβρις
[764] μὲν παλαιὰ νεά||ζουσαν
[765] ἐν κακοῖς βροτῶν
[766] Ὕβριν τότ' ἢ τόθ', ὅτε τὸ κύρ||ιον
[767] μόλῃ φάος τόκου,
[768] δαιμονά τε τὰν ἄμαχον ἀπόλεμ||ον,
[769] ἀνίερον Θράσος, μελαί||νας
[770] μελάθροισιν Ἀτας,
[771] εἰδομένας τοκεῦσιν.

Antistrophe 4

- [772] [Χορός]: Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν
[773] δυσκάπνοις δώμασιν,
[775] τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον.
[776] τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν
[777] πίνῳ χερῶν παλιντρόποις
[778] δόμμασι λιποῦσ', ὅσια προσέμολ||ε,
[779] δύναμιν οὐ σέβουσα πλού||του
[780] παράσημον αἴνω.
[781] πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾶ.

Episode

Anapäste

- [782] [Χορός]: ἄγε δῆ, βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ',
[783] Ἀτρέως γένεθλον,
[785] πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω
[786] μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
[787] καιρὸν χάριτος;
[788] πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
[789] προτίουσι δίκην παραβάντες.
[790] τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
[791] πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
[792] οὐδὲν ἐφ' ἥπαρ προσικνεῖται·

[793] καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
[794] ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
[795] ὅστις δ' ἄγαθὸς προβατογάμων,
[796] οὐκ ἔστι λαθεῖν ὅμματα φωτός,
[797] τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
[798] ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
[799] σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
[800] Ἐλένης ἔνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω,
[801] κάρτ' ἀπομούσως ἥσθα γεγραμμένος,
[802] οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων
[803] θράσος ἐκ θυσιῶν
[804] ἀνδράσι θυνήσκουσι κομίζων.
[805] νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως
[806] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
[807] εὔφρων πόνος εὖ τελέσασιν.
[808] γνώση δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
[809] τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.
[810] [Ἄγαμέμνων]: πρῶτον μὲν Ἀργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
[811] δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
[812] νόστου δικαίων θ' ὃν ἐπραξάμην πόλιν
[813] Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ¹
[814] κλύοντες ἀνδροθυῆτας Ἰλίου φθορὰς
[815] ἐς αἰματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
[816] ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
[817] ἐλπὶς προσήι χειρὸς οὐ πληρούμενω.
[818] καπνῷ δ' ἀλούσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.
[819] ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθυνήσκουσα δὲ
[820] σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
[821] τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
[822] τίνειν, ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
[823] ἐφραξάμεσθα καὶ γυναικὸς οὕνεκα
[824] πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
[825] ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς,
[826] πήδημ' ὄρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
[827] ὑπερθορῶν δὲ πύργον ὡμηστὴς λέων
[828] ἄδην ἔλειξεν αἴματος τυραννικοῦ.
[829] θεοῖς μὲν ἔξετεινα φροίμιον τόδε·
[830] τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων,
[831] καὶ φημὶ ταύτα καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
[832] παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἔστι συγγενὲς τόδε,
[833] φίλον τὸν εύτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
[834] δύσφρων γὰρ ἴδις καρδίαν προσήμενος
[835] ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένῳ νόσον,
[836] [Ἄγαμέμνων]: τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνεται
[837] [Ἄγαμέμνων]: καὶ τὸν θυραῖον ὅλβον εἰσορῶν στένει.
[838] εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἔξεπίσταμαι
[839] ὀμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς
[840] δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
[841] μόνος δ' Ὁδυσσεύς, δσπερ οὐχ ἐκὼν ἔπλει,
[842] ζευχθεὶς ἔτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος.
[843] εἴτ' ούν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω.
[844] τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς

[845] κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
[846] βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
[847] δόπως χρονίζον εῦ μενεῖ βουλευτέον·
[848] ὅτι δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
[849] ἡτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
[850] πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου.
[851] νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
[852] ἐλθῶν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
[853] οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἥγαγον πάλιν.
[854] νίκη δ' ἐπείπερ ἔσπετ', ἐμπέδως μένοι.
[855] [Κλυταιμήστρα]: ἄνδρες πολῖται, πρέσβοις Ἀργείων τόδε,
[856] οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
[857] λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
[858] τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
[859] μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
[860] τοσόνδ' ὅσον περ οὔτος ἦν ὑπ' Ἰλίω.
[861] τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
[862] ἰσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
[863] πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
[864] καὶ τὸν μὲν ἱκειν, τὸν δ' ἐπεσφέρειν κακοῦ
[865] κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
[866] καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
[867] ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἴκον ὠχετεύετο
[868] φάτις, τέτρηται δικτύου πλέον λέγειν.
[869] εἰ δ' ἦν τεθυηκώς, ὡς ἐπλήθυον λόγοι,
[870] τρισώματός τὰν Γηρυῶν ὁ δεύτερος
[871] πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
[872] χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἔξηνύχει λαβεῖν,
[873] ἄπαξ ἐκάστω κατθανῶν μορφώματι.
[874] τοιῶνδ' ἔκατι κληδόνων παλιγκότων
[875] πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
[876] ἐλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημένης.
[877] ἐκ τῶνδε τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
[878] ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
[879] ὡς χρῆν, Ὁρέστης· μηδὲ θαυμάσης τόδε.
[880] τρέφει γὰρ αὐτὸν εὔμενὴς δορύξενος
[881] Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα
[882] ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίω σέθεν
[883] κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
[884] βουλὴν καταρρίψειν, ὥστε σύγγονον
[885] βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
[886] τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
[887] ἐμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
[888] πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών.
[889] ἐν ὄψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω
[890] τὰς ἀμφὶ σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
[891] ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὄνείρασιν
[892] λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
[893] ριπαῖσι θωύσσοντος, ἀμφὶ σοι πάθη
[894] ὀρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
[895] νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτω φρενὶ¹
[896] λέγοιμ' ἀν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα,

- [897] σωτήρα ναδὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
[898] στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
[899] καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
[900] κάλλιστον ἡμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
[901] δόδοιπόρω διψῶντι πηγαῖον ρέος·
[902] τερπνὸν δὲ τάναγκαῖον ἔκφυγεῖν ἄπαν.
[903] τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
[904] φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὸν κακὰ
[905] ἡνειχόμεσθα. νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
[906] ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
[907] τὸν σὸν πόδ', ὕναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
[908] διμφαί, τί μέλλεθ', αἴς ἐπέσταλται τέλος
[909] πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
[910] εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος
[911] ἐς δῶμ' ἀελπτον ὡς ἀν ἡγῆται δίκη.
[912] τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένῃ
[913] θήσει δικαίως σὺν θεοῖς είμαρμένα.
[914] [Ἄγαμέμνων]: Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἔμῶν φύλαξ,
[915] ἀπουσίᾳ μὲν εἴπας εἰκότως ἐμῇ·
[916] μακρὰν γὰρ ἔξετεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
[917] αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας·
[918] καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
[919] ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
[920] χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνης ἐμοί,
[921] μηδ' εἴμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
[922] τίθει· θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
[923] ἐν ποικίλοις δὲ θυητὸν ὅντα κάλλεσιν
[924] βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
[925] λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.
[926] χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
[927] κληδῶν ἀυτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
[928] θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὄλβίσαι δὲ χρὴ
[929] βίον τελευτήσαντ' ἐν εὔεστοι φίλῃ.
[930] εὶ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄν, εὐθαρσὴς ἔγώ.
[931] [Κλυταιμήστρα]: καὶ μὴν τόδ' εἰπε μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
[932] [Άγαμέμνων]: γνώμην μὲν ἵσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.
[933] [Κλυταιμήστρα]: ηὕξω θεοῖς δείσας ἀν ὕδ' ἔρδειν τάδε.
[934] [Άγαμέμνων]: εἴπερ τις, εἰδὼς γ' εὖ τόδ' ἔξειπον τέλος.
[935] [Κλυταιμήστρα]: τί δ' ἀν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εὶ τάδ' ἥνυσεν;
[936] [Άγαμέμνων]: ἐν ποικίλοις ἀν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
[937] [Κλυταιμήστρα]: μὴ νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον.
[938] [Άγαμέμνων]: φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
[939] [Κλυταιμήστρα]: ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
[940] [Άγαμέμνων]: οὕτοι γυναικός ἔστιν ἴμείρειν μάχης.
[941] [Κλυταιμήστρα]: τοῖς δ' ὄλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
[942] [Άγαμέμνων]: ᾗ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;
[943] [Κλυταιμήστρα]: πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκῶν ἐμοί.
[944] [Άγαμέμνων]: ἄλλ' εὶ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
[945] λύσι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.
[946] καὶ τοῖσδέ μ' ἔμβαίνονθ' ἀλουργέσιν θεῶν
[947] μὴ τις πρόσωθεν ὅμματος βάλοι φθόνος.
[948] πολλὴ γὰρ αἰδὼς δωματοφθορεῖν ποσὶν

[949] φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
[950] τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
[951] τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
[952] θεὸς πρόσωθεν εὔμενῶς προσδέρκεται.
[953] ἐκῶν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
[954] αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἔξαίρετον
[955] ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
[956] ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
[957] εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
[958] [Κλυταιμήστρα]: ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
[959] τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ισάργυρον
[960] κηκίδα παγκαίνιστον, είμάτων βαφάς.
[961] οἴκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς ἄλις
[962] ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
[963] πολλῶν πατησμὸν δ' είμάτων ἀν ηὔξαμην,
[964] δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
[965] ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη.
[966] ῥίζης γὰρ οὕσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
[967] σκιὰν ὑπερτείνασσα σειρίου κυνός.
[968] καὶ σοῦ μολόντος δωματίτιν ἔστίαν,
[969] θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
[970] ὅταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' ὅμφακος πικρᾶς
[971] οἶνον, τότ' ἡδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
[972] ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
[973] Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εύχας τέλει·
[974] μέλοι δέ τοι σοὶ τῶν περ ἀν μέλλης τελεῖν.

Chor

Strophe 1

[975] [Χορός]: τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως
[976] δεῖμα προστατήριον
[977] καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
[978] μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,
[979] οὐδ' ἀποπτύσαι δίκαν
[980] δυσκρίτων ὄνειράτων
[981] θάρσος εύπειθὲς ἵζει
[982] φρενὸς φίλον θρόνον;
[983] χρόνος δ' ἐπὶ πρυμνησίων ξυνεμβολαῖς
[984] ψαμμί' ἀκτᾶς παρήμησεν,
[985] εὗθ' ὑπ' Ἰλιον
[986] ὥρτο ναυβάτας στρατός.

Antistrophe 1

[988] [Χορός]: πεύθομαι δ' ἀπ' ὄμμάτων
[989] νόστον, αὐτόμαρτυς ὕν·
[990] τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνωδεῖ
[991] θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
[992] θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
[993] ἐλπίδος φίλον θράσος.
[995] σπλάγχνα δ' οὕτοι ματάζει

[996] πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν
[997] τελεσφόροις δίναις κυκώμενον κέαρ.
[998] εὔχομαι δ' ἔξ ἐμᾶς
[999] ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
[1000] ἔς τὸ μὴ τελεσφόρον.

Strophe 2

[1001] [Χορός]: μάλα γέ τοι τὸ μεγάλας ὑγιείας
[1002] ἀκόρεστον τέρμα· νόσος γάρ
[1003] γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει.
[1005] καὶ πότμος εὐθυπορῶν
[1006] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
[1007] ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἔρμα.
[1008] καὶ πρὸ μὲν τὶ χρημάτων
[1009] κτησίων ὄκνος βαλῶν
[1010] σφενδόνας ἀπ' εὔμετρου,
[1011] οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
[1012] πημονᾶς γέμων ἄγαν,
[1013] οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
[1014] πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής
[1015] τε καὶ ἔξ ἀλόκων ἐπετειᾶν
[1016] νῆστιν ὥλεσεν νόσον.

Antistrophe 2

[1017] [Χορός]: τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσὸν ἄπαξ θανάσιμον
[1020] πρόπαρ ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἀν
[1021] πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
[1022] οὐδὲ τὸν ὄρθιδαῃ
[1023] τῶν φθιμένων ἀνάγειν
[1024] Ζεὺς ἀπέπαυσεν ἐπ' εύλαβείᾳ;
[1025] εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
[1026] μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
[1027] εἴργε μὴ πλέον φέρειν,
[1028] προφθάσασα καρδία
[1029] γλῶσσαν ἀν τάδ' ἔξεχει.
[1030] νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
[1031] θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομένα
[1032] ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν
[1033] ζωπυρουμένας φρενός.

Episode

[1035] [Κλυταιμήστρα]: εἴσω κομίζου καὶ σύ, Κασάνδραν λέγω,
[1036] ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
[1037] κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
[1038] δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας·
[1039] ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει.
[1040] καὶ παῖδα γάρ τοι φασιν Ἀλκμήνης ποτὲ
[1041] πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης τυχεῖν.
[1042] εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
[1043] ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.

- [1044] οὶ δ' οὕποτ' ἐλπίσαντες ἡμησαν καλῶς,
 [1045] ὥμοι τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
 [1046] ἔχεις παρ' ἡμῶν οἴά περ νομίζεται.
- [1047] [Χορός]: **σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.**
 [1048] ἐντός δ' ἀν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων
 [1049] πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι· ἀπειθοίης δ' ἵσως.
- [1050] [Κλυταιμήστρα]: **ἄλλ' εἴπερ ἐστι μὴ χελιδόνος δίκην**
 [1051] **ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,**
 [1052] **ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγω.**
- [1053] [Χορός]: **ἔπου. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.**
 [1054] **πιθοῦ λιποῦσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.**
- [1055] [Κλυταιμήστρα]: **οὔτοι Θυραίᾳ τῇδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα**
 [1056] **τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἐστίας μεσομφάλου**
 [1057] **ἐστηκεν ἡδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πάρος,**
 [1058] **ώς οὕποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν.**
 [1059] **σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.**
 [1060] **εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχῃ λόγον,**
 [1061] **σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνω χερί.**
- [1062] [Χορός]: **ἔρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ**
 [1063] **δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαίρετου.**
- [1064] [Κλυταιμήστρα]: **ἢ μαίνεται γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,**
 [1065] **ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον**
 [1066] **ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,**
 [1067] **πρὶν αἱματηρὸν ἔξαφρίζεσθαι μένος.**
 [1068] **οὐ μὴν πλέω ρίψασ' ἀτιμασθήσομαι.**
- [1069] [Χορός]: **ἔγὼ δ', ἐποικτίρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.**
 [1070] **ἴθ', ᾖ τάλαινα, τόνδ' ἔρημώσασ' ὅχον,**
 [1071] **εἴκουσ' ἀνάγκη τῇδε καίνισον ζυγόν.**

Chor

Strophe 1

- [1072] [Κασάνδρα]: **ότοτοι πόποι δᾶ.**
 [1073] **Ὄπολλον Ὄπολλον.**
- [1074] [Χορός]: **τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;**
 [1075] **οὐ γὰρ τοιοῦτος ὕστε θρηνητοῦ τυχεῖν.**

Antistrophe 1

- [1076] [Κασάνδρα]: **ότοτοι πόποι δᾶ.**
 [1077] **Ὄπολλον Ὄπολλον.**
- [1078] [Χορός]: **ἢ δ' αὗτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ**
 [1079] **οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.**

Strophe 2

- [1080] [Κασάνδρα]: **Ἄπολλον Ἀπολλον**
 [1081] **ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.**
 [1082] **ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.**
- [1083] [Χορός]: **χρίσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.**
 [1084] **μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.**

Antistrophe 2

- [1085] [Κασάνδρα]: Ἀπολλον Ἀπολλον
[1086] ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.
[1087] ἢ ποῖ ποτ' ἥγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
[1088] [Χορός]: πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἔννοεῖς,
[1089] ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἔρεις ψύθη.

Strophe 3

- [1090] [Κασάνδρα]: μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα
[1091] αύτόφονα κακὰ καρατόμα,
[1092] ἀνδροσφαγεῖον καὶ πεδορραντήριον.
[1093] [Χορός]: ἔοικεν εὗρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
[1094] εἶναι, ματεύει δ' ὅν ἀνευρήσει φόνον.

Antistrophe 3

- [1095] [Κασάνδρα]: μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι·
[1096] κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγάς,
[1097] ὄπτας τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
[1098] [Χορός]: τὸ μὲν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
[1099] ἥμεν· προφήτας δ' οὕτινας ματεύομεν.

Strophe 4

- [1100] [Κασάνδρα]: ίὼ πόποι, τί ποτε μῆδεται;
[1101] τί τόδε νέον ἄχος μέγα
[1102] μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μῆδεται κακὸν
[1103] ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλκὰ δ'
[1104] ἔκὰς ἀποστατεῖ.
[1105] [Χορός]: τούτων ἄιδρίς είμι τῶν μαντευμάτων.
[1106] ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

Antistrophe 4

- [1107] [Κασάνδρα]: ίὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς,
[1108] τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
[1109] λουτροῖσι φαιδρύνασσα— πῶς φράσω τέλος;
[1110] τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
[1111] χερὸς ὀρέγματα.
[1112] [Χορός]: οὕπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
[1113] ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

Strophe 5

- [1114] [Κασάνδρα]: οὐδὲ, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
[1115] η δίκτυόν τι γ' Ἄιδου;
[1116] ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
[1117] φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
[1118] κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.
[1119] [Χορός]: ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλη
[1120] ἐπορθιάζειν; οὐ με φαιδρύνει λόγος.
[1121] ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφής

[1122] σταγών, ἄτε καιρία πτώσιμος
[1123] ξυνανύτει βίου δύντος αύγαις·
[1124] ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

Antistrophe 5

[1125] [Κασάνδρα]: Ἄ ἄ, ίδοὺ ίδού· ἀπεχε τῆς βοὸς
[1126] τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισι
[1127] μελαγκέρω λαβοῦσα μηχανήματι
[1128] τύπτει· πίτνει δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
[1129] δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.
[1130] [Χορός]: οὐ κομπάσαιμ' ἀν θεσφάτων γυνώμων ἄκρος
[1131] εἴναι, κακῷ δέ τω προσεικάζω τάδε.
[1132] ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
[1133] βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
[1134] πολυεπεῖς τέχναι θεσπιωδὸν
[1135] φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

Strophe 6

[1136] [Κασάνδρα]: ίὼ ίὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι·
[1137] τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχύδαν.
[1138] ποὶ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἡγαγες;
[1139] οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;
[1140] [Χορός]: φρενομανής τις εἴ θεοφόρητος, ἀμφὶ¹
[1141] δ' αὐτᾶς θροεῖς
[1142] νόμον ἄνομον, οἵα τις ξουθὰ
[1143] ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσίν
[1144] "Ιτυν "Ιτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
[1145] ἀηδῶν βίον.

Antistrophe 6

[1146] [Κασάνδρα]: ίὼ ίὼ λιγείας μόρον ἀηδόνος·
[1147] περέβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
[1148] θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
[1149] ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
[1150] [Χορός]: πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
[1151] ματαίους δύας,
[1152] τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγῆ
[1153] μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ' ὄρθίοις ἐν νόμοις;
[1154] πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
[1155] κακορρήμονας;

Strophe 7

[1156] [Κασάνδρα]: ίὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὄλέθριοι φίλων.
[1157] ίὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
[1158] τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν'
[1159] ἡνυτόμαν τροφαῖς·
[1160] νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κάχερουσίους
[1161] ὅχθας ἔοικα θεσπιωδήσειν τάχα.
[1162] [Χορός]: τί τόδε τορὸν ἄγαν ἐπος ἐφημίσω;
[1163] νεόγονος ἄν άιων μάθοι.

- [1164] πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δάκει φοινίω
 [1165] δυσαλγεῖ τύχα μινυρὰ κακὰ θρεομένας,
 [1166] θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

Antistrophe 7

[1167] [Κασάνδρα]: ίὼ πόνοι πόνοι πόλεος όλομένας τὸ πᾶν.

- [1168] ίὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
 [1169] πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
 [1170] οὐδὲν ἐπήρκεσαν
 [1171] τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
 [1172] ἔγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.
 [1173] [Χορός]: ἐπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω.
 [1174] καί τίς σε κακοφρονῶν τίθησι
 [1175] δαιμῶν ὑπερβαρῆς ἐμπίτνων
 [1176] μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα.
 [1177] τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

Episode

- [1178] [Κασάνδρα]: καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
 [1179] ἔσται δεδορκῶς νεογάμου νύμφης δίκην·
 [1180] λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
 [1181] πνέων ἐσάξειν, ὥστε κύματος δίκην
 [1182] κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ¹
 [1183] μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
 [1184] καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἵχνος κακῶν
 [1185] ρίνηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
 [1186] τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
 [1187] ξύμφθογγος οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
 [1188] καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
 [1189] βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
 [1190] δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἔρινύων.
 [1191] ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
 [1192] πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
 [1193] εύνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
 [1194] ἡμαρτον, ἡ θηρῶ τι τοξότης τις ὡς;
 [1195] ἡ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
 [1196] ἐκμαρτύρησον προυμόσας τό μ' εἰδέναι
 [1197] λόγω παλαιὰς τῶνδ' ἀμαρτίας δόμων.
 [1198] [Χορός]: καὶ πῶς ἀν δρκος, πῆγμα γενναίως παγέν,
 [1199] παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
 [1200] πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν
 [1201] κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.
 [1202] [Κασάνδρα]: μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
 [1203] προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.
 [1204] [Χορός]: μῶν καὶ θεός περ ἴμέρω πεπληγμένος;
 [1205] ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.
 [1206] [Κασάνδρα]: ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.
 [1207] [Χορός]: ἡ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἤλθετον νόμω;
 [1208] [Κασάνδρα]: ξυναινέσσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.
 [1209] [Χορός]: ἡδη τέχναισιν ἐνθέοις ἡρημένη;

- [1210] [Κασάνδρα]: **ήδη πολίταις πάντ' έθέσπιζον πάθη.**
[1211] [Χορός]: **πῶς δῆτ' ἄνατος ἥσθα Λοξίου κότω;**
[1212] [Κασάνδρα]: **ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τάδ' ἡμπλακον.**
[1213] [Χορός]: **ήμιν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.**
[1214] [Κασάνδρα]: **ἰοὺ ιού, ὡς κακά.**
[1215] **ὑπ' αὖ με δεινὸς ὄρθομαντείας πόνος**
[1216] **στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις δυσφροιμίοις.**
[1217] **όρατε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους**
[1218] **νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;**
[1219] **παῖδες θανόντες ὠσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,**
[1220] **χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,**
[1221] **σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,**
[1222] **πρέπουσ' ἔχοντες, ὡν πατὴρ ἐγεύσατο.**
[1223] **ἐκ τῶνδε ποινὰς φημὶ βουλεύειν τινὰ**
[1224] **λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον**
[1225] **οίκουρόν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότη**
[1226] **ἐμῷ· φέρειν γάρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν·**
[1227] **νεῶν τ' ἄπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης**
[1228] **οὐκ οἶδεν οἴα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς**
[1229] **λείξασα κάκτείνασσα φαιδρὸν οὔς, δίκην**
[1230] **Ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.**
[1231] **τοιάδε τόλμα· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς**
[1232] **ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος**
[1233] **τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ σκύλλαν τινὰ**
[1234] **οίκουσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,**
[1235] **θύουσαν Ἀιδου μητέρ' ἄσπονδόν τ' Ἄρη**
[1236] **φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο**
[1237] **ἡ παντότολμος, ὠσπερ ἐν μάχης τροπῇ,**
[1238] **δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.**
[1239] **καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;**
[1240] **τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν**
[1241] **ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτίρας ἐρεῖς.**
[1242] [Χορός]: **τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν**
[1243] **ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ φόβος μ' ἔχει**
[1244] **κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἔξηκασμένα.**
[1245] **τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.**
[1246] [Κασάνδρα]: **Άγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.**
[1247] [Χορός]: **εὔφημον, ὡς τάλαινα, κοίμησον στόμα.**
[1248] [Κασάνδρα]: **ἄλλ' οὕτι παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.**
[1249] [Χορός]: **οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'. ἀλλὰ μὴ γένοιτο πως.**
[1250] [Κασάνδρα]: **σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.**
[1251] [Χορός]: **τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται;**
[1252] [Κασάνδρα]: **ἥ κάρτα τῷρ' ἀν παρεκόπης χρησμῶν ἐμῶν**
[1253] [Χορός]: **τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.**
[1254] [Κασάνδρα]: **καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.**
[1255] [Χορός]: **καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῆ δ' ὅμως.**
[1256] [Κασάνδρα]: **παπαῖ, οἵον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.**
[1257] **ότοτοῖ, Λύκει' Ἀπολλον, οἱ ἐγὼ ἐγώ.**
[1258] **αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη**
[1259] **λύκω, λέοντος εύγενοῦς ἀπουσίᾳ,**
[1260] **κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον**
[1261] **τεύχουσα κάμοιν μισθὸν ἐνθήσειν κότω**

[1262] ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον
[1263] ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτείσασθαι φόνον.
[1264] τί δῆτ' ἔμαυτης καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
[1265] καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρη στέφη;
[1266] σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
[1267] ἵτ' ἐς φθόρον· πεσόντα γ' ὥδ' ἀμείβομαι.
[1268] ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
[1269] ίδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
[1270] χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με
[1271] κάν τοισδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
[1272] φίλων ὑπ' ἔχθρῶν οὐ διχορρόπως, μάτην—
[1273] καλουμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια
[1274] πτωχὸς τάλαινα λιμοθυὴς ἡνεσχόμην—
[1275] καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
[1276] ἀπῆγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
[1277] βωμοῦ πατρώου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
[1278] θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.
[1279] οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
[1280] ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
[1281] μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός.
[1282] φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
[1283] κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
[1284] ὅμωμοται γὰρ ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας,
[1285] ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
[1286] τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικτος ὥδ' ἀναστένω;
[1287] ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἴδον Ἰλίου πόλιν
[1288] πράξασαν ὡς ἔπραξεν, οἱ δ' εἶλον πόλιν
[1289] οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,
[1290] ιοῦσα πράξω· τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
[1291] 'Αιδού πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω·
[1292] ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
[1293] ὡς ἀσφάδαστος, αἰμάτων εύθυησίμων
[1294] ἀπορρυέντων, ὅμμα συμβάλω τόδε.
[1295] [Χορός]: ὡς πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ
[1296] γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
[1297] μόρον τὸν αὐτῆς οἰσθα, πῶς θεηλάτου
[1298] βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εύτόλμως πατεῖς;
[1299] [Κασάνδρα]: οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνον πλέω.
[1300] [Χορός]: ο δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται,
[1301] [Κασάνδρα]: ἥκει τόδ' ἡμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.
[1302] [Χορός]: ἀλλ' ἵσθι τλήμων οὗσ' ἀπ' εύτόλμου φρενός.
[1303] [Κασάνδρα]: οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εύδαιμόνων.
[1304] [Χορός]: ἀλλ' εύκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.
[1305] [Κασάνδρα]: ίώ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.
[1306] [Χορός]: τί δ' ἔστι χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέψει φόβος;
[1307] [Κασάνδρα]: φεῦ φεῦ.
[1308] [Χορός]: τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
[1309] [Κασάνδρα]: φόνον δόμοι πνέουσιν αἰματοσταγῇ,
[1310] [Χορός]: καὶ πῶς; τόδ' ὅζει θυμάτων ἐφεστίων.
[1311] [Κασάνδρα]: δόμοιος ἀτμὸς ὠσπερ ἐκ τάφου πρέπει,
[1312] [Χορός]: οὐ Σύριον ἀγλάισμα δώμασιν λέγεις.
[1313] [Κασάνδρα]: ἀλλ' εἴμι κάν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν

[1314] Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
[1315] ίὼ ξένοι,
[1316] οὕτοι δυσοίζω θάμνον ώς ὅρνις φόβω
[1317] ἄλλως· θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
[1318] ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνη,
[1319] ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
[1320] ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ώς θανουμένη.
[1321] [Χορός]: ὡς τλῆμον, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου.
[1322] [Κασάνδρα]: ἄπαξ ἔτ' εἰπεῖν ρῆσιν οὐ θρήνον θέλω
[1323] έμδον τὸν αὐτῆς. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
[1324] πρὸς ὑστατὸν φῶς τοῖς ἐμοῖς τιμαρόοις
[1325] ἔχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὄμοϋ,
[1326] δούλης θανούσης, εὔμαροῦς χειρώματος.
[1327] ίὼ βρότεια πράγματ'. εύτυχοῦντα μὲν
[1328] σκιά τις ἀν τρέψειν· εἰ δὲ δυστυχῆ,
[1329] βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὠλεσεν γραφήν.
[1330] καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ.

Anapäste

[1331] [Χορός]: τὸ μὲν εῦ πράσσειν ἀκόρεστον ἔψυ
[1332] πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'
[1333] οὕτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
[1334] μηκέτ' ἐσέλθης, τάδε φωνῶν.
[1335] καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
[1336] μάκαρες Πριάμου·
[1337] θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ίκάνει.
[1338] νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτείση
[1339] καὶ τοῖσι θανοῦσι θανῶν ἄλλων
[1340] ποινὰς θανάτων ἐπικράνη,
[1341] τίς ἀν ἔξεύξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
[1342] δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;
[1343] [Ἀγαμέμνων]: ὕμοι, πέπληγμαι καιρίσαν πληγὴν ἔσω.
[1344] [Χορός]: σίγα· τίς πληγὴν ἀυτεῖ καιρίως ούτασμένος;
[1345] [Ἀγαμέμνων]: ὕμοι μάλ' αὐθίς, δευτέραν πεπληγμένος.
[1346] [Χορός]: τούργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν.
[1347] ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἦν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.
—έγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
[1348] πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. —
—ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
[1349] καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει. —
—κάγω τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὧν
[1350] ψηφίζομαι τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλειν δ' ἀκμή. —
—όρāν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ώς
[1351] τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. —
—χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
[1352] πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί. —
—οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχῶν λέγω.
[1353] τοῦ δρῶντός ἔστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. —
—κάγω τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
[1354] λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν. —
—ῆ καὶ βίον τείνοντες ὕδ' ὑπείξομεν

[1363] δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις; —
[1364] —ἄλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
[1365] πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. —
[1366] —ἡ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
[1367] μαντευσόμεσθα τάνδρὸς ὡς ὄλωλότος; —
[1368] —σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδες θυμοῦσθαι πέρι·
[1369] τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα. —
[1370] —ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
[1371] τραυῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
[1372] [Κλυταιμήστρα]: πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
[1373] τάναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
[1374] πῶς γάρ τις ἔχθροῖς ἔχθρὰ πορσύνων, φίλοις
[1375] δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἀν
[1376] φράξειεν, ὑψος κρείσσον ἐκπηδήματος;
[1377] ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
[1378] νείκης παλαιᾶς ἥλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
[1379] ἔστηκα δ' ἔνθ' ἐπαισ' ἐπ' ἔξειργασμένοις.
[1380] οὕτω δ' ἐπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι·
[1381] ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον,
[1382] ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὕσπερ ἰχθύων,
[1383] περιστιχίω, πλοῦτον εἴματος κακόν.
[1384] παίω δέ νιν δίς· κάν δυοῖν οἰμωγμάτοιν
[1385] μεθῆκεν αὐτοῦ κώλα· καὶ πεπτωκότι
[1386] τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
[1387] Διὸς νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
[1388] οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὄρμαίνει πεσῶν·
[1389] κάκφυσιῶν ὄξεῖαν αἴματος σφαγὴν
[1390] βάλλει μ' ἔρεμνῃ ψακάδι φοινίας δρόσου,
[1391] χαίρουσαν οὐδὲν ἥσσον ἢ διοσδότω
[1392] γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
[1393] ὡς ᾖδ' ἔχόντων, πρέσβοις Ἀργείων τόδε,
[1394] χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
[1395] εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
[1396] τῷδ' ἀν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὕν.
[1397] τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
[1398] πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
[1399] [Χορός]: Θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
[1400] ἡτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
[1401] [Κλυταιμήστρα]: πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·
[1402] ἐγὼ δ' ἀτρέστω καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
[1403] λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις
[1404] δόμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
[1405] πόσις, νεκρὸς δέ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
[1406] ἔργον, δικαίας τέκτονος. τάδ' ᾖδ' ἔχει.

Chor

Strophe 1

[1407] [Χορός]: τί κακόν, ᾖ γύναι,
[1407b] χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
[1408] πασαμένα ρυτᾶς ἐξ ἀλὸς ὄρόμενον

[1409] τόδ' ἐπέθου θύος, δημοθρόους τ' ἀράς;
[1410] ἀπέδικες ἀπέταμες· ἀπόπολις δ' ἔσῃ
[1411] μῖσος ὅβριμον ἀστοῖς.
[1412] [Κλυταιμήστρα]: νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ¹
[1413] καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
[1414] οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
[1415] δος οὐ προτιμῶν, ώσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
[1416] μήλων φλεόντων εὔπόκοις νομεύμασιν,
[1417] ἔθυσεν αὐτοῦ παιδία, φιλτάτην ἐμοὶ²
[1418] ὡδῖν', ἐπωδὸν Θρηκίων ἀημάτων.
[1419] οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
[1420] μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
[1421] ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἰ. λέγω δέ σοι
[1422] τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ώς παρεσκευασμένης
[1423] ἐκ τῶν ὄμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
[1424] ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοῦμπαλιν κραίνῃ θεός,
[1425] γνώσῃ διδαχθεὶς ὁψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

Antistrophe 1

[1426] [Χορός]: μεγαλόμητις εἴ,
[1426b] περίφρονα δ' ἔλακες. ώσπερ οὖν
[1427] φονολιβεῖ τύχα φρήν ἐπιμαίνεται,
[1428] λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἴματος εῦ πρέπει·
[1429] ἀτίετον ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
[1430] τύμμα τύμματι τεῖσαι.

Episode

[1431] [Κλυταιμήστρα]: καὶ τήνδ' ἀκούεις ὄρκίων ἐμῶν θέμιν·
[1432] μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
[1433] Ἀτηνὸν Ἐρινύν θ', αἴσι τόνδ' ἐσφαξ' ἐγώ,
[1434] οὐ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖ,
[1435] ἔως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς
[1436] Αἴγισθος, ώς τὸ πρόσθεν εῦ φρονῶν ἐμοί.
[1437] οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ σμικρὰ θράσους.
[1438] κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
[1439] Χρυσηίδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίω·
[1440] ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος
[1441] καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
[1442] πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
[1443] ἰσοτριβής. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
[1444] ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἥ δέ τοι κύκνου δίκην
[1445] τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον
[1446] κεῖται, φιλήτωρ τοῦδε· ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
[1447] εύνης παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

Chor

Strophe 1

- [1448] [Χορός]: φεῦ, τίς ἀν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,
[1449] μηδὲ δεμνιοτήρης,
[1450] μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
[1451] Μοῖρ' ἀτέλευτον ὑπονον, δαμέντος
[1452] φύλακος εὔμενεστάτου καὶ
[1453] πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί·
[1454] πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

Nachgesang 1

- [1455] [Χορός]: Ιώ ιώ παράνους Ἐλένα
[1456] μία τὰς πολλάς, τάς πάνυ πολλὰς
[1457] ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροία.
[1458] νῦν δὲ τελέαν πολύμναστον ἐπηνθίσω
[1460] δι' αἷμ' ἄνιπτον. ἢ τις ἢν τότ' ἐν δόμοις
[1461] ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

Anapäste

- [1462] [Κλυταιμήστρα]: μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
[1463] τοῖσδε βαρυνθείς·
[1464] μηδ' εἰς Ἐλένην κότον ἐκτρέψῃς,
[1465] ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν
[1466] ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὄλεσσασ'
[1467] ἀξύστατον ἄλγος ἐπραξεν.

Antistrophe 1

- [1468] [Χορός]: δαιμόν, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυί||οιστ
[1469] Τανταλίδαισιν,
[1470] κράτος τ' ἴσοψυχον ἐκ γυναικῶν
[1471] καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
[1472] ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι
[1473] κόρακος ἔχθροῦ σταθεῖσ' ἐκνόμως
[1474] ὅμνον ὄμνεῖν ἐπεύχεται --
--

Anapäste

- [1475] [Κλυταψήστρα]: νῦν δ' ὥρθωσας στόματος γνώμην,
[1476] τὸν τριπάχυντον
[1477] δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.
[1478] ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἰματολοιχὸς
[1479] νείρᾳ τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
[1480] τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἵχώρ.

Strophe 2

- [1481] [Χορός]: ἦ μέγαν οίκονόμον
[1482] δαιμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
[1483] φεῦ φεῦ, κακὸν αἴνον ἀτη||ρᾶς
[1484] τύχας ἀκορέστου·
[1485] ίη ίη, διὰ Διὸς
[1486] παναιτίου πανεργέτα·
[1487] τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
[1488] τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἔστιν;

ephymn. 2

- [1489] [Χορός]: ίω ίω βασιλεῦ βασιλεῦ,
[1490] πῶς σε δακρύσω;
[1491] φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
[1492] κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
[1493] ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
[1494] ὥμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
[1495] δολίω μόρω δαμεὶς δάμαρτος
[1496] ἐκ χερὸς ἀμφιτόμω βελέμνω.

Anapäste

- [1497] [Κλυταιμήστρα]: αύχεῖς εἴναι τόδε τούργον ἐμόν;
[1498] μηδ' ἐπιλεχθῆς
[1499] Δγαμεμνονίαν εἴναί μ' ἄλοχον.
[1500] φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
[1501] τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
[1502] Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
[1503] τόνδ' ἀπέτεισεν,
[1504] τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

Antistrophe 2

- [1505] [Χορός]: ώς μὲν ἀναίτιος εἴ
[1506] τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων;
[1507] πῶς πῶς; πατρόθεν δὲ συλλή||πτωρ
[1508] γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
[1509] βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
[1510] ἐπιρροαῖσιν αἰμάτων
[1511] μέλας Ἄρης, ὅποι δίκαν προβαίνων
[1512] πάχνα κουροβόρω παρέξει.

Nachgesang 2

- [1513] [Χορός]: ίω ίω βασιλεῦ βασιλεῦ,
[1514] πῶς σε δακρύσω;
[1515] φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
[1516] κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
[1517] ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
[1518] ὥμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
[1519] δολίω μόρω δαμεὶς

[1520]

έκ χερὸς ἀμφιτόμω βελέμυω.

Anapäste

[1521] [Κλυταιμήστρα]: οὔτ' ἀνελεύθερον οἴμαι θάνατον

[1522] τῷδε γενέσθαι.

[1523] οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην

[1524] οἴκοισιν ἔθηκ’;

[1525] ἀλλ’ ἐμὸν ἐκ τοῦδ’ ἔρνος ἀερθέν.

[1526] τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγενείαν,

[1527] ἄξια δράσας ἄξια πάσχων

[1528] μηδὲν ἐν Ἀιδου μεγαλαυχείτω,

[1529] ξιφοδηλήτω,

[1529b] θανάτῳ τείσας ἄπερ ἥρξεν.

Strophe 3

[1530] [Χορός]: ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς

[1531] εύπάλαμον μέριμναν

[1532] ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.

[1533] δέδοικα δ' ὅμβρου κτύπον δομοσφαλῆ

[1534] τὸν αἰματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.

[1535] δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης

[1536] πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.

ephymn 3

[1537] [Χορός]: ίὼ γᾶ γᾶ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω,

[1538] πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου

[1540] δροίτης κατέχοντα χάμευναν.

[1541] τίς ὁ Θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;

[1542] ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ, κτείνασ'

[1543] ἄνδρα τὸν αὐτῆς ἀποκωκῦσαι

[1545] ψυχῇ τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων

[1546] μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;

[1547] τίς δ' ἐπιτύμβιον αἴνον ἐπ' ἄνδρὶ θείῳ

[1548] σὺν δακρύοις ίάπτων

[1550] ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

Anapäste

[1551] [Κλυταιμήστρα]: οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν

[1552] τοῦτο· πρὸς ἡμῶν

[1553] κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν,

[1554] οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,

[1555] ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως

[1556] θυγάτηρ, ὡς χρή,

[1557] πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον

[1558] πόρθμευμ' ἀχέων

[1559] περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

Antistrophe 3

- [1560] [Χορός]: ὄνειδος ἡκει τόδ' ἀντ' ὄνείδους.
[1561] δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
[1562] φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
[1563] μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς
[1564] παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γάρ.
[1565] τίς ἀν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
[1566] κεκόλληται γένος πρὸς ἄτα.

Anapäste

- [1567] [Κλυταιμήστρα]: ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ
[1568] χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
[1569] ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν
[1570] ὅρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν,
[1571] δύστλητά περ ὄνθ'. δὲ λοιπόν, ίόντ'
[1572] ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
[1573] τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι.
[1574] κτεάνων τε μέρος
[1575a] βαιὸν ἔχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι
[1575b] μανίας μελάθρων
[1576] ἀλληλοφόνους ἀφελούσῃ.

Episode

- [1577] [Αἴγισθος]: ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου.
[1578] φαίνην ἀν ἥδη νῦν βροτῶν τιμαρόους
[1579] θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
[1580] ιδών ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις, Ἔρινύων
[1581] τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
[1582] χερὸς πατρώας ἐκτίνοντα μηχανάς.
[1583] Ἀτρεὺς γάρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
[1584] πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
[1585] αὐτοῦ δ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὧν κράτει,
[1586] ἡνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
[1587] καὶ προστρόπαιος ἐστίας μολὼν πάλιν
[1588] τλήμων Θυέστης μοῖραν ηὔρετ' ἀσφαλῆ,
[1589] τὸ μὴ θανὼν πατρῶον αἰμάξαι πέδον,
[1590] αὐτός· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατήρ
[1591] Ἀτρεύς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ¹
[1592] τῷμῷ, κρεουργὸν ἡμαρ εὐθύμως ἄγειν
[1593] δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
[1594] τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
[1595] ἔθρυπτ', ἄνωθεν
[1595a] [Αἴγισθος:] [[Zeile Lost]]
[1595b] ἀνδρακὰς καθήμενος.
[1596] ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβῶν
[1597] ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὄρας, γένει.
[1598] κάπειτ' ἐπιγυνὸνς ἔργον οὐ καταίσιον
[1599] ὕμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγὴν ἔρῶν,
[1600] μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
[1601] λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾶ,

[1602] οὔτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
[1603] ἐκ τῶνδε σοι πεσόντα τόνδ' ίδειν πάρα.
[1604] κάγῳ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ḥαφεύς.
[1605] τρίτον γὰρ ὅντα μ' ἐπὶ δυσαθλίῳ πατρὶ¹
[1606] συνεξελαύνει τυτθὸν ὅντ' ἐν σπαργάνοις·
[1607] τραφέντα δ' αὐθις ἡ δίκη κατίγαγεν.
[1608] καὶ τοῦδε τάνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὃν,
[1609] πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
[1610] οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἔμοι,
[1611] ίδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.
[1612] [Χορός]: Αἴγισθ', ύβριζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
[1613] σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῆς ἐκὼν κατακτανεῖν,
[1614] μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεύσαι φόνον·
[1615] οὕ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
[1616] δημορριφεῖς, σάφ' ίσθι, λευσίμους ἀράς.
[1617] [Αἴγισθος]: σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος
[1618] κώπη, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
[1619] γνώσῃ γέρων ὃν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
[1620] τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
[1621] δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἱ τε νήστιδες
[1622] δύαι διδάσκειν ἔξοχώταται φρενῶν
[1623] ιατρομάντεις. οὐχ ὄρας ὄρῶν τάδε;
[1624] πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῆς.
[1625] [Χορός]: γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης μένων
[1626] οἰκουρὸς εύνην ἀνδρὸς αἰσχύνων ἄμα
[1627] ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;
[1628] [Αἴγισθος]: καὶ ταῦτα τάπῃ κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
[1629] Ὄρφεϊ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
[1630] ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶ,
[1631] σὺ δ' ἔξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν
[1632] ἄξη· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανῆ.
[1633] [Χορός]: ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ,
[1634] δὸς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
[1635] δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.
[1636] [Αἴγισθος]: τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
[1637] ἐγὼ δ' ὑποπτος ἔχθρὸς ἡ παλαιγενῆς.
[1638] ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
[1639] ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
[1640] ζεύξια βαρείαις οὕτι μοι σειραφόρον
[1641] κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλὴς σκότω
[1642] λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.
[1643] [Χορός]: τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
[1644] οὐκ αὐτὸς ἡνάριζες, ἀλλά νιν γυνὴ
[1645] χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
[1646] ἔκτειν; Ὁρέστης ἄρα που βλέπει φάος,
[1647] ὅπως κατελθῶν δεῦρο πρευμενεῖ τύχη
[1648] ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατῆς φονεύς;

Schluss

[1649] [Αἴγισθος]: **άλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ'** ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τάχα

[1650] εἴα δή, φίλοι λοχῖται, τοῦργον ούχ ἐκὰς τόδε.

[1651] [Χορός]: εἴα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εύτρεπιζέτω.

[1652] [Αἴγισθος]: **άλλὰ κάγὼ μὴν πρόκωπος οὐκ** ἀναίνομαι θανεῖν.

[1653] [Χορός]: **δεχομένοις λέγεις** θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα.

[1654] [Κλυταιμήστρα]: **μηδαμῶς,** ὡς φίλτατ' ἀνδρῶν, **ἄλλα δράσωμεν κακά.**

[1655] **άλλὰ καὶ τάδ' ἔξαμῆσαι** πολλά, δύστηνον Θέρος.

[1656] **πημονῆς δ'** ἄλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἰματώμεθα.

[1657] **στείχετ'** αἰδοῖοι γέροντες πρὸς δόμους, πεπρωμένοις τούσδε

[1658] πρὶν παθεῖν εἰξαντες ὥρᾳ· χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.

[1659] εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις, δεχοίμεθ' ἄν,

[1660] **δαίμονος χηλῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.**

[1661] **ῶδ'** ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.

[1662] [Αἴγισθος]: **άλλὰ τούσδ'** ἐμοὶ ματαίνων γλῶσσαν ὕδ' ἀπανθίσαι

[1663] **κάκβαλεῖν** ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,

[1664] **σώφρονος γνώμης θ'** ἀμαρτεῖν τὸν κρατοῦντά θ' ὑβρίσαι.

[1665] [Χορός]: **οὐκ ἀν** Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.

[1666] [Αἴγισθος]: **άλλ'** ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.

[1667] [Χορός]: **οὔκ,** ἔὰν δαίμων, Ὁρέστην δεῦρ' ἀπευθύνη μολεῖν.

[1668] [Αἴγισθος]: **οἶδ'** ἐγὼ φεύγοντας ἀνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.

[1669] [Χορός]: **πρᾶσσε,** πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.

[1670] [Αἴγισθος]: **ἴσθι μοι δώσων** ἅποινα τῆσδε μωρίας χάριν.

[1671] [Χορός]: **κόμπασον** θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.

[1672] [Κλυταιμήστρα]: **μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ'** ὑλαγμάτων· ἐγὼ

[1673] **καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.**